

Cerkev je prostorna in jako prijazna. Razdeljena je na kor, ladijo in vshode. Oltarjev ima pet: v koru veliki oltar Zaroke sv. Jožefa, ki je bil napravljen leta 1685., a leta 1861. postavljen nov; v ladiji pa: na epistolski strani oltarja sv. Roka in B. Marije D., in na evangelski strani oltarja sv. Sebastijana in (preje sv. apostolov, a sedaj) sv. Cirila in Metoda, katerega je opat Vodušek l. 1853. blagoslovil kot bratovski oltar. Do leta 1854. je bil tudi v zakristiji oltar sv. Križa, a so ga tedaj podrli.

V zvonikih, ki veličastno stojita na zapadni strani cerkve, visé štirje zvonovi, katere sta bila prvotno ulila celjska zvonarja Nikolaj Boset pa Konrad Schneider leta 1682., 1696. in 1697., 1711., sedanji veliki zvon močnega glasú pa Hiltzer l. 1884.

Da je bila sv. Jožefa cerkev l. 1787.—1802. povišana za kuracijalno, to je bilo že preje omenjeno. Jedini kurat ali lokalni kapelan tukaj je bil Ambrož Perkan, celjski rojak.

Od l. 1852. sem pa so pri tej cerkvi misijonarji, mašniki sv. Vincencija Pavlanskega ali takozvani lazaristi, katere je tu nastanil knezoškof A. M. Slomšek, da bi drugim duhovnikom pomagali v dušnem pastirstvu po ljudskih misijonih, katere res marljivo opravljajo simo tamo po škofiji. Pa tudi pri svoji cerkvi, ki je bila lazaristom redno izročena leta 1860., storili so isti že jako mnogo v popravi in ukrasbi, zlasti l. 1860. in 1861. izdávši tedaj za vso obnovo nad 13.615 gld.

Papež Pij IX. je leta 1854. podelil popolne odpustke k tej cerkvi na praznik sv. Jožefa in na tretjo nedeljo po Veliki noči. In posebno tedaj priroma semkaj množina vernih Slovencev ne samo iz Štajerske, temveč tudi iz Kranjske in Koroške; zakaj ljudje imajo res veliko zaupanja i do čč. misijonarjev i do njihove cerkve.

Cerkev sv. Nikolaja.

Na vrhu južnega, precěj visokega hriba na posled stoji cerkev sv. Nikolaja.¹⁾

Govorica je, da so pozidali to cerkev celjski grofi. Zgradba kaže gotsko obliko; v koru in v ladiji jednako sestavljeni rebrasti oblok je le malo rtast in je oprt na stebre do polovice stene; pregrada je iz tretje dóbe gotske zidave. Zvonik, 17.6 m do strehe visok, stoji pred cerkvijo in ima prosto šilasto streho, leta 1763. obnovljeno.

Véliki oltar sv. Nikolaja škofa je od l. 1657., nova miza je od l. 1617.; trije mali pa so bili postavljeni: sv. Urbana l. 1641., sv. Jurja 1656.

¹⁾ Orožen: Dek. Cilli 107 sl.

Cerkev sv. Jožefa nad Celjem.

in sv. Roka 1652. L. 1663. so postavili orglje, katere so l. 1848. popravili in povečali.

Cesar Jožef II. je hotel to cerkev zatrei, ter so jo l. 1787. po ukazu vlade zaklenili in naslednje leto jej odvzeli oba zvana za celjsko župno cerkev. Vendar na prošnjo okoličanov je zopet ostala podružnica celjske župnije, in mestna cerkev jej je morala platiti 300 gld. za nova zvana l. 1791., 1823., h katerima so župljani kupili še tretjega velikega leta 1849. In v letih 1851., 1864. in 1865. pa 1867. so zunaj in znotraj cerkve mnogo popravili in obnovili.

Kapela sv. Elizabete.

(Bolniška kapela.)

Ko so Celjani svojo meščansko bólnico poslé l. 1459. bili prestavili od sv. Duha v mesto tje za župno cerkev, postavili so poleg tudi posebno kapelo sv. Elizabete.¹⁾

Ta kapela, ki je pa bila pozidana po vsi priliki v XVI. stoletju, imela je izprva tudi mal zvonik, a že dvakrat pogorela, l. 1687. in 1798., ter je bila po poslednjem požaru pokrita šele l. 1825. z opeko. Na zunanji strani v tri vogle končujočega se kora je slika sv. zavetnice, spodaj kamenena darilnica iz l. 1726. Kapela je zgrajena gotski, je dolga 12 m in široka 6 m, in ima sedaj samo jeden oltar svete Elizabete; drugi, sv. Florijana oltar, so l. 1852. podrli, pa naredili tam novo okno. Tedaj so postavili tudi predikalnico in v obče kapelo popravili, v kateri namen je knezoškof Slomšek podaril 100 gld. in tri nove mašne plašče.

Nekaj časa so imeli tukajšnji gimnazijci v tej kapeli službo božjo.

Kapela v Gizelini bólnici.

Ko je bila v ljubljanskem predmestju pozidana nova javna bolnica (Gisela-Spital), bila je

¹⁾ Orožen: Dek. Cilli 130 sl.